

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — VAT and Duties Tribunal, London — Wykładnia art. 4 ust. 1, 2 i 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Pojęcie „działalności gospodarczej” — Działalność lub czynności wykonywane przez podmiot prawa publicznego jako organ władzy publicznej — Przyznanie częstotliwości operatorom telefonii komórkowej w drodze licytacji

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że udzielanie — przez krajowy organ regulacyjny odpowiedzialny za przydział częstotliwości — zezwoleń, takich jak zezwolenia w dziedzinie telekomunikacji komórkowej trzeciej generacji, zwane „UMTS”, w drodze licytacji na przyznanie praw do korzystania z urządzeń telekomunikacyjnych, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu tego przepisu i w konsekwencji nie należy do zakresu zastosowania tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-522/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ osób — Swobodny przepływ pracowników — Swobodne świadczenie usług — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 28, 31, 36 i 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Dyrektywa 2002/83/WE — Przepisy podatkowe przewidujące mniej korzystne traktowanie składek na zakładowe systemy emerytalne wpłacanych do zakładów ubezpieczeń z siedzibą za granicą — Opodatkowanie w Belgii kapitału i wartości wykupu na rzecz osób uprawnionych, które przeprowadziły się za granicę — Umowa podatkowa zapobiegająca podwójnemu opodatkowaniu — Przedstawiciel ponoszący odpowiedzialność)

(2007/C 199/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: R. Lyal i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (Przedstawiciele: E. Dominkovits i M. Wimmer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Naruszenie postanowień art. 18, 39, 43, 49 i 56 traktatu WE, przepisów art. 28, 31, 36 i 40 porozumienia EOG oraz przepisów art. 5 ust. 1 i 53 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/83/WE z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 345, str. 1) — Przepisy podatkowe ustanawiające mniej korzystne traktowanie składek na poczet systemu emerytalnego wpłacanych zakładom ubezpieczeń mających siedzibę za granicą, opodatkowanie w Belgii kapitału i wartości wykupu wpłacanych na rzecz ubezpieczonych, którzy przenieśli miejsce swojego zamieszkania za granicę, jak również obowiązek dotyczący tych zakładów w zakresie posiadania przedstawiciela zamieszkałego w Belgii celem zagwarantowania opłaty rocznego podatku od umów ubezpieczenia

Sentencja

1) — Uzależniając możliwość odliczenia opłacanych przez pracodawcę składek ubezpieczeniowych należnych w wykonaniu dodatkowego ubezpieczenia emerytalnego i na wypadek nagłej śmierci od przesłanki, przewidzianej w art. 59 ustawy o podatku dochodowym z 1992 r., wprowadzonej na mocy zarządzenia królewskiego z dnia 10 kwietnia 1992 r., zmienionej ustawą z dnia 28 kwietnia 2003 r. dotyczącą dodatkowych ubezpieczeń i ich systemu podatkowego oraz pewnych dodatkowych korzyści w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, aby składki te były wpłacane zakładowi ubezpieczeń lub funduszowi ubezpieczeń społecznych z siedzibą w Belgii;

— uzależniając zmniejszenie wymiaru podatku od oszczędności długoterminowych, przyznane na mocy art. 145/1 i 145/3 ustawy o podatku dochodowym z 1992 r., w zakresie opłacanych osobiście przez ubezpieczonego składek na dodatkowe ubezpieczenie emerytalne i na wypadek nagłej śmierci lub na dodatkowe ubezpieczenie emerytalne, opłacanych za pośrednictwem pracodawcy w postaci pobierania zaliczek z wynagrodzenia lub za pośrednictwem przedsiębiorstwa pobieranych z wynagrodzenia osób kierujących przedsiębiorstwem, których nie łączy z nim umowa o pracę, od przesłanki, iż składki te będą wpłacane zakładowi ubezpieczeń bądź funduszowi ubezpieczeń społecznych posiadającym siedzibę w Belgii;

— stanowiąc w art. 364bis ustawy o podatku dochodowym z 1992 r., iż w sytuacji, gdy kapitał, wartość wykupu i oszczędności, o których mowa w art. 34 tej ustawy, są wypłacane bądź przyznawane podatnikowi, który uprzednio przeniósł miejsce swego zamieszkania lub siedzibę swego majątku za granicę, przyjmuje się, że wypłata bądź przyznanie miały miejsce w dniu poprzedzającym owo przeniesienie oraz uważając za przyznanie, na mocy drugiego akapitu rzeczzonego art. 364bis, wszelkie przeniesienie, o jakim mowa w art. 34 ust. 2 pkt 3 tej ustawy tak, iż każdy ubezpieczyciel ma obowiązek pobrania z urzędu podatku od płac, zgodnie z art. 270 tej ustawy, z kapitału i wartości wykupu wypłacanych na rzecz osoby niemającej miejsca zamieszkania w tym państwie, która kiedykolwiek miała w Belgii miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w zakresie, w jakim przychody te w całości bądź częściowo powstały w okresie, gdy osoba zainteresowana miała w Belgii miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, mimo iż dwustronne umowy podatkowe zawarte przez Królestwo Belgii przyznają prawo do opodatkowania tego typu przychodów w drugim państwie-sygnatariuszu umowy;

— opodatkowując na mocy art. 364ter CIR 1992 przekazy kapitału lub wartości wykupu powstałych dzięki składkom na dodatkową emeryturę, opłacanym przez pracodawcę lub osobiście przez ubezpieczonego, dokonywane przez fundusze emerytalne lub zakłady ubezpieczeń, w których one powstały na rzecz uprawionego lub po nim uprawnionych, do innego funduszu emerytalnego lub zakładu ubezpieczeń z siedzibą poza granicami Belgii, podczas gdy operacje te nie podlegają opodatkowaniu, jeśli kapitał lub wartości wykupu są przekazywane do innego funduszu emerytalnego lub zakładu ubezpieczeń z siedzibą w Belgii;

— wymagając, na podstawie art. 224/2bis ogólnego rozporządzenia dotyczącego podatków zrównanych z opłatą skarbową wprowadzonego na mocy zarządzenia królewskiego z dnia 3 marca 1927 r., w wersji zmienionej przez zarządzenie królewskie z dnia 30 lipca 1994 r., od zagranicznych ubezpieczycieli, którzy nie posiadają w Belgii siedziby operacyjnej, aby zanim rozpoczną oferowanie swych usług w Belgii uzyskali zatwierdzenie swojego przedstawiciela tam zamieszkałego, który zobowiązałby się w formie pisemnej osobiście wobec skarbu państwa do zapłaty rocznego podatku od umów ubezpieczenia, jak również odsetek bądź grzywien, które mogłyby wynikać z umów dotyczących zdarzeń objętych ubezpieczeniem, które mają miejsce w Belgii;

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy postanowień art. 18, 39, 43, 49 i 56 traktatu WE, jak również na mocy postanowień art. 28, 31, 36 i 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., jak również przepisów art. 4 dyrektywy 92/96/EWG, który po zmianie podstawy prawnej stał się art. 5 ust. 1 i 53 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/83/WE z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 249 z 14.10.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-255/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Odzyskiwanie odpadów — Budowa „trzeciej taśmy” spalarni odpadów w Brescii — Ogłoszenie wniosku o wydanie zezwolenia — Dyrektywy 75/442/EWG, 85/337/EWG i 2000/76/WE)

(2007/C 199/07)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Konstantinidis, pełnomocnik, F. Louis i A. Capobianco, adwokaci)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik, M. Fiorilli, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 173, str. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, str. 5) — Naruszenie art. 12 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz.U. L 332, str. 91) — Zezwolenie wydane bez przeprowadzenia oceny i bez ogłoszenia uprzedniego wniosku o wydanie zezwolenia — Budowa „trzeciej taśmy” spalarni odpadów przez ASM di Brescia SpA

Sentencja

- 1) Nie poddając procedurze oceny skutków wywieranych na środowisko przewidzianej w art. 5-10 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. przed wydaniem zezwolenia na inwestycję, przedsięwzięcie budowy „trzeciej taśmy” spalarni należącej do spółki ASM Brescia SpA, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 oraz art. 4 ust. 1 tej dyrektywy.